

ఒకానొక దేశంలో గ్రహచారం
బాగాలేక ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థ
ఏర్పడింది. అకస్మాత్తుగా ప్రజలను
తమ పాలకులను ఎన్నుకోమంటే,
తమను అంతవరదాకా నేలబెట్టి
కాలరాచిన ప్రభువులనే ఎన్నుకున్నారు.
వాళ్ళు తప్ప మరొకరు అధికారం
చలాయించటం ప్రజలు ఊహించ
లేకపోయారు.

అయినప్పటికీ ప్రభువులు తమ
భవిష్యత్తు గురించి బెంగవడక తప్పలేదు.
ఇవాళ కాకపోతే రేపైనా ప్రజలు
తెలివిమీరి తమ అధికారాలు గుర్తి
స్తారు అప్పుడు తమ గతి ఏకాను ?

“ప్రజలను అదుపులో పెట్టే సాధనం
కావాలి,” అన్నాడొక ప్రభుభక్తి
పరాయణుడు

“మత విశ్వాసాలను తదనుగుణంగా
మార్చి పురాణాలూ, హరికథలూ
చెప్పాలి. రాజభక్తి అన్నదానికి ఇంకా
విలువ ఉన్నట్టు కథలూ అవీ రాసి పసి
పిల్లలదగ్గర నుంచీ నూరిపోయాలి. దేశ
భక్తి అన్నదాన్ని తొక్కిపెట్టాలి,”
అన్నాడు మాజీ ఆస్థాన సింధాంతి.

“చాలదు !” అన్నాడు ప్రభువు
ముక్తసరిగా.

“ప్రజలను తారెత్తించటానికి విశా
చాలను తయారుచెయ్యాలి,” అన్నాడు
సేనాపతి.

“విశాచా లెక్కడున్నాయి ? కథలు
చెప్పకు.”

“విశాచాలు మనలోనే ఉన్నాయి.
వాటిని తరిఫీదు చెయ్యాలి అంటే. రక్షక
భటుడు అనే మాటకు ప్రజాస్వామ్యంలో
అర్థం ఉండదు. వాణ్ణి కొద్ది శ్రమతో
మానవత్వంలేని విశాచంగా తయారు
చేయవచ్చు. వాడికి చంపటంలోనూ,
చిత్ర హింసలు చెయ్యటంలోనూ.
మనుషుల ఆర్తనాదాలు లింధర్మ
గానంలా వినిపించేటట్టు చెయ్యటంలోనూ
తరిఫీదు ఇయ్యవచ్చు. ఏదో అసకాళం
దొరికితే చాలు మనుషుల కిక్కిరిగ
గొట్టటమూ, వాళ్ళ ఆహారంలో ఉచ్చ
పోయ్యటమూ, దాహంతో బాధపడు
తుంటే వాళ్ళకు అందకుండా నీరు ఉంచ
టమూ, ఆడవాళ్ళను చెరచటమూ,
ఖైదులో ఉన్నవాళ్ళను కాల్చి చంపి,
పొలిమేర దగ్గర పారెయ్యటమూ-ఇలాటి
సవాలక్ష పైశాచిక కృత్యాలు వాళ్ళు
తమ ఆకాంక్ష కోసం చెయ్యాలి.
అజ్ఞాపించి చేయించవచ్చునుగాని కొంత
కాలానికి వాళ్ళు తిరగబడే అసకాళం
ఉంది. అందుచేత విశాచత్వం వాళ్ళ
సహజ ప్రవృత్తి ఆయేరా ఒక
సిబ్బందిని తయారుచెయ్యాలి. వాళ్ళకు
వాళ్ళగా పెద్ద ఊతులు అక్కర్లేదు.
జనాన్ని చెండుకు తినటం
నేర్పాలి. వాళ్ళకు ప్రభుభక్తి, అంటే
తమ పైవాళ్ళపట్ల కక్కర్లా ప్రవర్తించే
గుణంకూడా నేర్పాలి.” అన్నాడు
అందరూ కరతాళధ్వనులు చేసి,
“గ్రేడ్ ! గ్రేడ్ !” అన్నారు.